

אשדות

עלון אשדות יעקב איחוד

פתיח

בפתיחים האחרונים הקדשתי, ולא במקרה, משקל לנושא 'שקיפות המידע'. זאת משום שאני סבור שלציבור האשדותי שמורה הזכות לדעת יותר. מי שפתח בשעתו את הנושא לדיון, היה דורון רוזנבלום, שבשבתו על כס המזכיר, התלבט בקול רם, האם החומר שהוא מפרסם בעלון עבור 'חברי אשדות' עלול להתפרש באופן שונה לחלוטין בקרב אנשי ההרחבה, או חלקם, וללבות ויכוח ומחלוקת במקום שאינם נחוצים. באישור המוסדות או לא זוכר מי, החל דורון להוציא דפי מידע בתפוצה של חברי אשדות (אגש"ח) בלבד, וכך השתרש הנוהג. החרה-החזיק אחריו מחליפו בתפקיד, יונתן אלתר, שהוציא אף הוא דפי מידע שהלכו ודעכו עם הזמן בשל אילוצים כאלה ואחרים. כאשר נכנסה עינת לנעלי המזכיר, היא לא נזקקה להתלבט בסוגיה, משום ששני קודמיה כבר קבעו תקדים, ומאז היא בתפקיד, שנתיים או פחות, היא מסתפקת בדפי מידע - כרוניקה יבשה למדי של החלטות והוראות שעה שמופצות לחברים, כמו כל מסמך אחר שעולה באתר הקהילה של אשדות.

אני מבין ואף מצדיק סינון חלק מהמידע שאינו רלוונטי עבור קבוצה זו אחרת. אני גם לא סבור שחייב להתפרסם מידע משולחן המזכיר בכל עלון. ממש לא. מאידך, אני חושב שמזכיר או מנהל קהילה איננו רק טכנוקרט מתוחכם, אלא סוג של מוביל דרך, וככזה טוב שיביע מעת לעת את דעתו בסוגיות שאינן בהכרח בתחום המגודר של תפקידו. צר לי שלאחרונה גם מנהלת הקהילה נוקטת מדיניות דומה, ואני מקווה שעם שובה מהודו יתיטיב את דרכיה בקטע הזה.

משהו שקשור ולא קשור. השבוע נתקלתי לראשונה במונח 'שקיפות פסיבית'. מונח שמאחוריו מסתתרת פילוסופיה האומרת שטוב יעשה בעל תפקיד אם לא ינדב לציבור מידע שספק אם נחוץ לו (לציבור), אלא יסתפק בהנחייה כללית ובהבהרת סוגיות שהציבור יבקש מידע ספציפי אודותיהן. פילוסופיה זו, על פי הבנתי, אומרת שככל שהציבור ידע פחות, הוא גם ישאל פחות ויתעניין פחות, וכך תוקל המלאכה על עושיה.

שבת קיצית ומענגת!

אבנרן

אלף טוב לבני ובנות הצווה ובני משפחותיהם!

הציור שלי

לפני זמן מה נותק זרם החשמל בשביל האופניים שבין האשדותים. עידן גרינבאום אומר שהניתוק בוצע בידי 'נתיבי ישראל' על רקע מחלוקת עם המועצה. לדברי עידן הנושא מטופל, אך מסתמן שיקח זמן. סבלנות...

אורווה פנים רבות לה

בעלון 955, 4.9.1945, כותב דוד פרצ'יק

לאחר הבירור שעשינו לפני שנה, מונה האורווה כיום 39 ראש. מהם 28 בהמות עבודה: 24 פרדות ופרדים, 2 סוסות ו-2 סוסים. נוסף על כך 2 סוסות רכיבה לשמירה והשאר – גידול צעיר. כרגיל מתחילה בהמה צעירה לעבוד בהיותה בת 3. מחוסר עובד, שיכניס את הבהמה לעבודה עומדים אצלנו סוסה ופרד שהם כבר בני 4, לא מנוצלים ואוכלים חנם. וזה בזמן של צורך רב בבהמות עבודה.

גיל הבהמות – עד שנה אחת – 3 בהמות. משנה עד שלוש שנים – 4. מ-3 עד 5 – 9. מ-5 עד 10 – 10. מ-10 עד 15 – 15. מ-15 ומעלה – 10 בהמות. מצב זה מחייב אותנו לדאוג לכך, שמדי שנה תוכנסנה מה שיותר בהמות צעירות לעבודה ולהחלפת הזקנות. אמנם אודה, שעד כה לא דרשתי זאת לא מאת ועדת המשק ולא מאת המזכירות, כי יודע אני, שמפאת מחסור בעגלונים לא נוכל לבצע את הדבר.

יש ימים שבבהמה אחת עובדים שלושה אנשים שונים במשך היום. בתנאים אלה לא תועיל שום התמסרות לבהמות וטיפול בהן. יש גם שעובדים בבהמות במשמרות רצופות בקבלנות וכו'. מסופקני אם הבהמות תוכלנה להמשיך זמן רב לעבוד באופן כזה. עבד אצלנו חבר מדגניה בניקוי חיטה. בראותו את הנעשה בבהמות, ניגש אלי ואמר: 'אמנם גם אצלנו מתחלפים העגלונים תכופות, אך אתם הנכם 'בית ספר לעגלונים' לכל הארץ'...

קרה שפרד הפסיק לאכול. קראתי לרופא, שיבדוק אותו. ברגע זה בא עגלון המוביל חלב לרתום. בראותו רותם, אסף הרופא את כליו והלך לו. שאלתי: 'מה קרה דר'? ענה: 'העגלון הוא הרופא... ראיתו אתמול במקרה, כיצד בא למחלבה עם הזוג. וכעת ברור לי, שאין לי מה לעשות כאן... אין שום תרופה אחרת לבהמה, אלא רק עגלון טוב. ולא יותר'.

אף על פי כן מצב בריאותן של הבהמות משביע רצון. זאת רק הודות לאנשי המספוא המספקים

האורווה היתה אחד מהענפים החשובים בתחילת דרכה של גשר, כותב הארכיונאי שלנו שאול יבאי, אז היה קל יותר להשיג סוסים, פרדות וחמורים מטרקטורים. בשנות ה-20 של המאה שעברה, היו הסוסים ואיתם העגלונים אלה שעבדו את האדמה באמצעות סוסים ופרדות, "האליטה" של ההתיישבות והחלוץ לפני המחנה. הסוסים והפרדות היו אלה ששינעו את התוצרת החקלאית, אלה שחרשו את אדמות גשר כבר ב-1925 ולאחר מכן את אדמות דלהמיה.

עזריאל זאבי כותב: "עם העלאת מים בשדות אשדות החל פיתוח מזורו של חקלאות אינטנסיבית. הוחלט לנטוע: פרדס, כרם, בננות וזיתים. בשדות נורע תלתן, אספסת, גן ירק, משתלת פרחים וגידולי ירק אחרים למספוא ושחת. בזה הובטחה אספקת ירק ושחת לרפת הגדלה והולכת, לאורווה שבה עמדו 8-10 זוגות בהמות עבודה ולדיר צאן שאת גידולו מפחו בשנים הראשונות של אשדות. בשנים ההן עבדו עוד הרבה עם בהמות עבודה, פרט למרקטורים בעלי גלגלים או זחלילים."

אורווה – פנים רבות לה - המשך

אלעד גלעד הוא האיש שהיה האורווה באותה עת.

ב-1995 הקים דני פלג את 'מועדון האורווה' לטובת צעירי אשדות. חיי המועדון היו קצרים, פחות משנתיים.

הנה דברים שנכתבו ב"מי ומה" מ-17.9.2001

"שינוי סוסמטי"- בין השינויים שהוכנסו במודל ההתפרנסות החדש צד את עניי סעיף קטן ולכאורה חסר חשיבות. ענף האורווה. לאור עירעורים של חברים שונים מוצע כעת להעביר את האורווה מהקהילה ל"אגדה" ולהכפיף אותה לענף הרפת. חשבתם מה קורה לסוס קהילה כאשר הוא הופך בבת אחת לסוס אגדה? חשבתם כיצד יגיבו הסוסים לשינוי כזה? 'מי ומה' חישב ומצא שסוס ממוצע ימשיך לצרוך את אותו המזון, ליהנות מאותה סביבה, מאותה איכות חיים, מאותם טיולי אחר הצהריים בטבע ומאותם סייסים נאמנים שממריקים את גבו ומפרזלים את פרסותיו. ההבדל הקטן נעוץ בכך שאנחנו, אזרחי הקהילה, לא נשלם עוד את מיסוי של הענף וההיטל כולו יעבור לרפת."

ואז התחיל פרק **ישראל ברקאי**. ברקאי (77) יליד אשדות עזב את הקיבוץ אחרי הצבא ועשה לביתו. כשהוחלט על הקמת שכונת ההרחבה 'נוף אשדות', החליטו הוא ורעייתו גלילה להקים כאן את ביתם. ישראל באותן שנים עבד רוב הזמן באפריקה (קניה) ורק עם תום הפרויקט הגיע לאשדות. בשנת 2013 פנה ישראל לקיבוץ להשיב עטרה ליושנה ולהחיות את האורווה שזנחה במהלך השנים. לאחר שקיבל לכך את הסכמת הקיבוץ, ביצע ישראל בכספו הפרטי שיפוץ

ירק לאורווה, המרענן את הבהמות ומוסיף להן קצת תאבון בימי הקיץ הקשים. לולא זה היה מצבן הרבה יותר גרוע.

מה תפקידו של האורווה? עליו להאכיל את הבהמות, למפל בהן, לשמור על העגלות לתקן את הרתמות ולדאוג להקל על העגלונים מענפי המשק. אך המציאות היא אחרת: למעשה נהפך האורווה כביכול לאוייב לאנשי הענפים בכלל ולכל מי שעובד בבהמות. ויש זאת השומע מפי חבר אחראי במשק מלים קשות ודברים מעליבים, כשאנו מקבל את הבהמה הרצויה לו. וכן במקרים, כשאתה דורש מאת החבר, שמחזיר בהמה מלוכלכת בבוקר, שירחץ אותה. מהי הדרך לתיקון המצב? קודם כל – עגלונים קבועים הולכים לאיבוד הרבה י"ע של בהמות. ובל נשכח, שהבהמה, כשגם אינה עובדת, זקוקה לטיפול ולאוכל. ויום כלכלה לבהמה עולה בערך כ- 350 מא"י.

חוסר עובד קבוע אשר ידע נפש בהמות, גורם צרות לבהמה וקשיים למשק. מחוסר טיפול נכון מצד העגלון מתרבים הפצעים אצל הבהמה ואינם נרפאים. בתנאים אלה כל בהמה, ותהיה הטובה ביותר, מתקלקלת אצלנו בזמן קצר מידי. ולא אחת יקרה כי בהמות עומדות באורווה בעת שחסרות בהמות לעבודות מסויימות, כגון חריש ותילום. נוסף על כל אלה גם הרתמות נקרעות לפני הזמן ואף הולכות לאיבוד מחוסר דאגה מספקת ושמירה עליהן מצד העגלון.

אחת הבעיות הקשות בתנאים הקיימים היא – שאלת הזוג להובלת החלב. אין אפשרות לציין את כל הפרטים מעל דפי היומן, אבל אחת אפשר לומר בפה מלא: זוג המוביל חלב בתנאים של חוסר עגלון קבוע 'הרוג' אחרי שבוע ימים, את הדבר הזה הכרחי לתקן מיד ללא דיחוי."

**

בשנות ה-50 וה-60, עם כניסה מסיבית יותר של טרקטורים ומיכון נלווה, פרק עבודתם של הסוסים הלך ודעך. ענף האורווה הפך עם הזמן לענף "פנאי". אין לי שנה מדויקת מתי האורווה נסגרה.

אורווה – פנים רבות לה - המשך

נקיה לשימוש לצרכי הקיבוץ ככל ויהיו". את אותו מכתב שלח ישראל בדואר רשום לחיים בנבנישתי על מנת שימלא אף הוא את חלקו ויפנה את הסוסים. במהלך הימים מהוצאת המכתב ועד התאריך הקובע, הוציא ישראל את לופיו מן האורווה ומסר אותו לאדם אחר. כך לגבי הכרכרות שהוצאו מן האורווה. כאשר הגיע היום הקובע (30.6) תלה ישראל שלט בכניסה לתאי הסוסים האומר שהסוסים נמצאים כאן ללא רשות בעלי המקום, אשדות יעקב, ולכן הוסר הביטוח על מבקרי האורווה.

כעבור יום השלט הוסר, אך הפעילות באורווה נמשכת כסדרה. מנהל העסקים ישי שפירא אליו פניתי בנדון, הסביר שהשלט שתלה ישראל נכתב ללא סמכות, השייכת למועצת הקיבוץ.

בשיחה שהיתה לי בתחילת השבוע עם יו"ר הקיבוץ **יניב ברקן** הוא הסביר לי שמבחינה משפטית אסור היה לישראל להכניס לאורווה שוכר משנה ומכאן מקור חלק מהבעיות שנוצרו בהמשך. לפני כמה חודשים ממשיך יניב, פנה לישראל להנהלת הקיבוץ וביקש שנתעורר לו להוציא 'פולש'. למרות שהנהלת הקיבוץ אינה צד בסיכסוך, ניסינו לפשר ביניהם, על מנת שיגיעו להבנה שתאפשר את המשך פעילות האורווה, שמהווה מוקד משיכה ייחודי באשדות, אלא שלצערנו זה לא צלח. לאור המצב, הוצאנו מכתב לישראל, שהפעילות באורווה עומדת להסגר ושעליו לפנות את הנכס עד סוף יוני. ישראל אכן פינה במועד והחזיר לנו את הנכס בשלמותו. מאחר ועבור חיים, המחזיק במקום 7 סוסים, פרק הזמן לפינוי הסוסים והעברתם למקום חלופי היה קצר, הוא פנה וקיבל מאיתנו ארכה לעשות זאת עד סוף חודש יולי. מתוך כוונה להגיע להסכמות שיאפשרו את המשך פעילות האורווה לרווחת הציבור, נטל **אלעד גלעד**, איש הסוסים הוותיק, יוזמה והחתים קרוב ל-30 חברים, הקוראים לקיבוץ לאפשר לחיים להמשיך בפעילותו המבורכת, ואנחנו בוחנים הצעה זאת לגופה בימים אלה. איך יוצאים

נרחב של המקום שכלל החלפת הגג הישן בגג רעפים מודרני, שיפוץ הקירות וצביעתם בירוק, סידור תאורה חיצונית דקורטיבית ונטיעת עצים מסביב. הוא קנה במיטב כספו סוס אציל העונה לשם לופיו והזמין (בפולין) שתי מרכבות מיוחדות שישמשו אותו למטרות תיירות ('כרכרות ברקאי'). כך היה עד שנת 2019 אז התקבלה הנחיה מרשות מקרקעי ישראל (רמ"י) האוסרת על הקיבוץ להחזיק אורווה למטרה עיסוקית. ישראל ציית להחלטה, ולהבא נעשו הטיולים בלא תשלום וללא רווח אישי. בחודש פברואר 2020 חלה ישראל בסרטן, סבל כאבים עזים וחש שכוחותיו עוזבים אותו. בחודש מאי 2020 כאשר מצבו הבריאותי התערער עוד יותר, וכדי שהאורווה תמשיך להתקיים גם בעת אישפוזו, החליט ישראל להכניס לאורווה אדם שהכיר והוקיר - **חיים בנבנישתי** מדגניה ב' בלא שקיבל לכך את אישור בעל הנכס קרי הקיבוץ. הוא חתם עימו זכרון דברים המתיר לחיים להחזיק באורווה סוס אחד בלבד, תמורת תשלום חודשי קבוע בסך 300 ₪ עבור אחזקה, מזון וכו'. במאי 2020 מחלת הסרטן של ישראל החמירה והוא אושפז במחלקה האונקולוגית של ביי"ח פוריה, בהמשך עבר לבי"ח העמק. במהלך החודשים בהם נעדר מן האורווה, כך הסתבר לישראל בדיעבד, הכניס חיים לאורווה מספר סוסים נוספים בלא ידיעתו וללא שיתוף אותו. כשנודע הדבר לישראל, הוא קרא לחיים לשיחה והתרה בו שהוא מפר את שסוכם ביניהם. כשהחלים וכוחותיו החלו לשוב, פנה לישראל וביקש מחיים להוציא את הסוסים לאלתר, אך לדבריו הלה התעלם מפניותיו. היחסים בין השניים, שבעבר היו חבריים, הלכו והתערערו והגיעו עד כדי איומים הדדיים. בצר לו פנה לישראל למנהל העסקים **ישי שפירא** (האחראי על ההשכרות במגזר העיסוקי) שהוציא בתאריך 24.5.22 מכתב לישראל ברקאי הקובע ש-"לאור ההתכתבות שקיימנו ולאור המצב באורווה, החליט קיבוץ אשדות יעקב איחוד לסגור את הפעילות באורווה ולבקש לפנות אותה מכל בעלי החיים מזון וחפצים כלשהם השייכים לך ולאחרים. אנו מצפים ממך כי עד 30.6.22 האורווה תתפנה ותעמוד

אורווה – פנים רבות לה - המשך

שיפוץ גג האורווה 2013

מהפלונטר? אני מציע לא להרבות במילים, כי כל הד ציבורי מיותר עלול להזיק לעניין. צריך לתת לעסק להירגע. לעצם העניין, קיימות שתי אופציות: האחת, שהנכס יעמוד ריק החל מ-30.7 ואח"כ יגולח לטובת תשתיות לשכונה חדשה. האופציה השניה, שלדעתי מקובלת על ציבורים רחבים, היא להמשיך את פעילותו של חיים באורווה, ואף לנסות למנף אותה. הנושא יגיע למועצת הקבוץ להחלטה.

תגובת חיים בנבנישתי: אני פועל תחת הוראות של הנהלת הקיבוץ ובכל נושא בעניין האורווה, תפנה בבקשה אליה.

אבנרון

סוס באורווה

וכך מחזירים סוס לאורווה:
מחזירים את האוסרות
ותולים בקצה הצל
מורידים את הראשיה
ותולים בקצה הצל
מובילים אותו לשוקת
וספיחה על הצואר
אם הוא לא כל כך מניץ - שיתה
הרבה.
בשרשרת מובילים למקומו באורווה
וקושרים אל הטבעת.
רבע פח על תצרות מכניסים אל
האבוס
מתירים את האבוס,
מניפים את הסימלון
בתנופה אחת למעלה - ותולים.
יוצאים בזהירות
כי סוסים בוצצים אחורה.

יורט טהר-לב

צילומים שחור לבן: אליהו כהן - סוף שנות השלושים

ארכיון אשדות יעקב איחוד

אחרי שרוב חברי המזכירות היו באי-אם צריך לחפש להם צוות קרקע.

אחמד – דו-קיום ברוטב בולונז.

אופניים – חוג האופניים באשדות. שם דבר באירגון, תנופה, בספורט, בהנאה.

ב

ברית – לקטן חותכים ואנחנו תופסים טרמפ על הבורקס. שיהיה במזל-טוב!

ג

גננת – שתיים בובותיים עברו חודשיים והן בזוגיים (1/2).

ד

דלישס – ראה אחמד

דלת חדר האוכל – שומר בטחוננו של נשיא ארה"ב שלח דגם לזכוכית דלת חדר-האוכל.

ה

הולכים – הלך.

ספורט משונה המביא את האדם לידי הליכה מהירה ללא מטרות מוגדרות.

ו

ועוד....

בדף ישיבות מזכירות בסעיף ועוד מסתתרים הנושאים הפיקנטיים ביותר, ועוד מה?

ז

זה לא זה – הוא אמר
זה בדיוק זה – הוא התכוון.

שחור:

א

אופנועים – קנו אופנועים לענפי השדה והצעירים חושבים שאפשר לעשות 'חרקות' בכלים!.

מילון אשדות בחג המשק ה-64

הארכיון פרסם בעבר את "מילון אשדות" שחיברו אלתר אופיר וחברים נוספים לכבוד חג המשק ה-60. בשלושת העלונים הבאים נפרסם את המילון שחיברה רות זקצר לכבוד חג המשק ה-64. הפרש הזמן בין שני המילונים הוא ארבע שנים בלבד. אבל המילים החדשות במילון ה-64 לא יכלו להופיע במילון ה-60 בגלל שתהליכים חברתיים מסוימים באשדות טרם הולידו את המילים החדשות. כך למשל, לא ניתן היה לתאר שבמילון ה-60 יופיע מונח כמו "שלילי חזק".

לכבוד חג ה-100 לאשדות הממשמש ובא, אני מזמין חברים לשלוח לארכיון הצעות למילים שכדאי שיופיעו במילון לכבוד 100 שנים לאשדות.

המילון של רות זקצר נקרא "מילון לבן שחור בצבעים". בגלל אופן הצגת העלון לציבור המילון יוצג בשני חלקים: קודם החלק, שנקרא "לבן" ואחריו החלק שנקרא "שחור". תודה לאירית גל על הקלדת החומר.

לבן:

א

אי-אם

ארכיון - המשך...

נר נשמה חודש יולי

אפרוחים – צהובים ורכי נוצה במחזור המוות:
אפרוחים שאכלו ושבעו ושתו והפכו לתרגולות
מתפגרות.

ב

בשר לבן – היום על האש, בשר נוחר, יש!
בָּקוּם 5 – מכונה אינקויזיטורית מייצרת ג'ריקנים
שכנו בפי הנדונים 'אסונול'

ג

גריז בננות – הקיבוץ מעסיק אותו רק שבועיים
ואנשי שלומו החלו כבר באספקת 'גריז בננות'.

ד

דור-ביניים – 'בוכים נשאים'.

דור-צעיר – צוחקים והולכים'

דיור – טוב לגור באוהל דל

באדמת מולדת

מלגור בארמון פאר

בארצות ניכר,

לכו תאמינו?!

ה

הסתובב – 'ההוא עושה עצמו כאילו עובד, כל

היום רואים אותו מסתובב... (בפי העם)'

התפוצץ – 'הצינור התפוצץ',

הדוד התפוצץ

התוצאה – כאין.

ו

וידאו – ויכוחים.

הכנסת מכשיר וידאו פרטיים לחדרי חברים גרמה

לויכוח בנושאי שיוין וחדירה לתחום הפרט. ומה

הלאה?

ז

זרקו שמות – ישבנו בישיבה וזרקנו כל מיני שמות

לתפקיד U.V.WXYZ.

שבת שלום,

שאל ינאי – ארכיון אשדות-איחוד

קמינסקה	דבורה	27.7.1938	כ"ח תמוז תרצ"ח
פליסוסר	יורם	6.7.1941	י"א תמוז תש"א
סברזנסקי	נורית	14.7.1941	י"ט תמוז תש"א
זונדליץ	אברהם	18.7.1946	י"ט תמוז תש"ו
קפלן	הסיה	29.7.1948	כ"ב תמוז תש"ח
כהן	אורנה	4.7.1957	ה' תמוז תשי"ז
גלעד	יעקב	8.7.1957	ט' תמוז תשי"ז
גרשטנבליט	רמי	15.7.1958	כ"ז תמוז תשי"ח
לבני	זאב	15.7.1961	ב' אב תשכ"א
נייטר	יעקב	16.7.1967	ח' תמוז תשכ"ז
זקצר	מאיר	8.7.1980	כ"ד תמוז תשמ"מ
קרפ	אסתר	18.7.1980	ה' אב תשמ"מ
צמת	רבקה	19.7.1981	י"ד תמוז תשמ"א
שמיר	אלקה	15.7.1987	י"ח תמוז תשמ"ז
בן-דוד	יהודה	1.7.1988	ט"ז תמוז תשמ"ח
דרור	אפרים	21.7.1988	ז' אב תשמ"ח
מוסט	חייקה	21.7.1998	כ"ז תמוז תשנ"ח
ריקליס	רבקה	7.7.1991	כ"ה תמוז תשנ"א
הוימן	רחל	24.7.1991	י"ג אב תשנ"א
מאור	יצחק	18.7.1993	כ"ט תמוז תשנ"ג
כהן	אליהו	24.7.1993	ו' אב תשנ"ג
וקנין	גל	6.7.1994	כ"ז תמוז תשנ"ד
שימרון	טובה	24.7.1999	י"א אב תשנ"ט
שימרון	שאול	29.7.2001	ט' אב תשס"א
יעקובסון	שולמית	1.7.2003	א' תמוז תשס"ג
גלעד	צילה	21.7.2003	כ"א תמוז תשס"ג
אמיתי	יצחק	11.7.2009	י"ט תמוז תשס"ט
נחמד	שמחה	3.7.2015	ט"ז תמוז תשע"ה

פרטים על כל אחד מהנפטרים ניתן לקרוא באתר
ההנצחה של אשדות איחוד באינטרנט

חנוכת מכון חליבה חדש ברפת נטופה

שהיא נחלבת ישירות לטנק החלב שהוא מתקן אנכי (סילו) בקיבולת של 50,000 ליטר. אם פרה לא סיימה להחלב במהלך סיבוב הקרוסלה, היא תמשיך לסיבוב נוסף. ביציאה מהחליבה, תקבל הפרה באמצעות רובוט, יוד אל הפיטמות למנוע דלקות.

שיטת החליבה החדשה, הביאה לשידרוג מערך העבודה ברפת. החליבות אינן מרתוניות כבעבר, אז חליבה נגעה בחליבה ו-24 שעות לא הספיקו ואף עלתה מחשבה לקום שעה אחת קודם...

כיום תוצאות הרפת מצוינות בכל קנה מידה, מציין איציק, וכל זאת, בזכות צוות מסור בראשות **מוטי רחמים המנכ"ל וזיו אטד, יושב הראש**. איציק ממליץ לארגן נסיעה מרוכזת לרפת המשותפת על מנת להתרשם מקרוב מן המכון, היונקיה הסככות ועוד.

הנסיעה שתוכננה להשבוע בוטלה בגלל חוסר נרשמים.

ערך: אבנרון

טקס חניכת מכון החליבה (או המחלוב) של רפת נטופה בבית רימון, התקיים בסוף חודש יוני, זאת למרות שהמכון כבר עובד מזה מספר חודשים. לארוע הוזמנו נציגי המשקים השותפים: בית רימון גשר ואשדות איחוד, ובהם איציק גל, עליזה ברקאי ונוספים. וכמובן אלה שעסקו בבניה והעובדים. המחלוב נבנה בעלות כספית לא מבוטלת, על מנת לתת שרותי חליבה מתקדמים עבור 1050 פרות (נכון להיום) עם מכסת ייצור של 115 מיליון ליטר חלב בשנה, תוך מחשבה להגיע ל-15 מיליון ליטר בעתיד. המחלוב הבנוי בשיטת קרוסלה, מסוגל לחלוב עד 60 פרות בו-זמנית. שיטת חליבה זו שונה לחלוטין מהשיטה הישנה של שדרת-דג או פרללי, בהן עומדות הפרות בשורה, אחת אחרי השנייה. בשיטה הנוכחית הפרה נכנסת לעמדה שלה, והקרוסלה לוקחת אותה לסיבוב. בזמן זה הרפתן שבכניסה מכין את הפרה לחליבה, שזה אומר לוודא שהפרה לא מגיעה עם עטין ריק, דבר שעלול לגרום דלקות עטין או לסטרס, שיכול להביא לספירת תאים סומטים בחלב, מה שעלול לגרום קנסות. שמונה או תשע פרות מהרפתן שבכניסה, ניצב עובד נוסף, שתפקידו להרכיב את אשכול החליבה, וכך נוסעת הפרה, תוך

המכון בעת הבנייה

כדורגל בנשמה

עסוקים מטבעם, מדובר במטלה די כבדה- להסיע את הילד מספר פעמים בשבוע לאימונים ומשחקים, אבל הם עושים זאת באהבה ושמחה גדולה, מתוך רצון והבנה שזו הדרך הנכונה לקדם את הכשרון הצעיר, שאגב חתך דיבורו המהיר והנוקב, מזכיר מאד את אביו יריב.

גיל: התפקיד שלי על המגרש נקרא "קשר אמצעי". הכישורים הנדרשים לתפקיד זה הם ראיית משחק טובה, טכניקה, יכולת פדרור ויכולת מסירה גבוהה. בקיצור, מנהיג על המגרש שתפקידו להביא ליצירתם של מהלכים התקפיים שיסתיימו בשער היריב. המשחקים בליגות ילדים נמשכים 75 דקות, כלומר שתי מחציות של 37.5 דקות וביניהן הפסקה בת 15 דקות. המשחק מתנהל בכל מזג אוויר, כאשר במידת הצורך השופט מאפשר הפסקת שתיקה. גיל, שהוא שחקן הרכב קבוע, צפוי כנראה לשחק את רוב דקות המשחק, אלא אם התוצאה תהיה אסטרטגית (לטובתנו) ואז המאמן עשוי להחליף אותו.

"עד לאן אתה שואף להגיע? אני שואל את גיל, שמשיב שמבחינתו 'השמים הם הגבול' ואם לדייק הוא חולם לשחק בקבוצה גדולה באירופה (נניח ליברפול). האם זה לא פוגע לו בלימודים? אימו אומרת שגיל תלמיד טוב במתמטיקה ואנגלית ופחות מבריק במקצועות הומניים כמו תנ"ך. "העיקר שאני מסתדר ולא מפריע" הוא מוסיף.

האם, אורית לשם, שעובדת כאשת מכירות במשביר לחקלאי שמול אפיקים, מתארת את בנה כנער ממוקד מטרה ורגיש לזולת. סדר היום שלו מתוכנן עד הקצה. הוא בוגר ואחראי, ולא נגרר אחר מעשי שובבות והוא בעל מחשבה עצמאית ומקורית. כעלם נאה- מראה ומצליח, יש לגיל לא מעט מעריצות, אלא שבגלל עיסוקיו, אין לו פנאי לבילויים ולכן הוא דוחה בשלב זה את כל הפניות.

גיל לשם (14) בנם של אורית ויריב, סיים בימים אלה חייית כיתות ב'מול גלעד' ובשנה הבאה יהפוך לאלוף ב'בית-ירח'. "אלוהים ברא אותי לשחק כדורגל" אומר גיל בפתח הראיון הטלפוני שלנו, תוך שמסביר לי שכבר בגיל חמש, פלוס מינוס, נדבק בחידוק הכדורגל ומאז לא משתחרר. "יש לי כשרון טבעי" מעיד הנחתום על עיסתו מבלי למצמץ, ובהמשך יתברר עד כמה קביעה זו נכונה ומדויקת. כמו רבים מבני גילו, החל גיל להתאמן בבית הספר לכדורגל בקיבוץ מעגן בהנהלת יוסי איטח. עד שהבין שהפוטנציאל שלו הוא הרבה מעבר לעמק. בעצה אחת עם ההורים, שתומכים ומעודדים, ואנשים אחרים שמבינים בתחום, הגיע לפני שבועות אחדים למחנה קיץ שמתקיים בימים אלה בקריית טבעון בניהולו והדרכתו של שחקן ומאמן העבר **ראובן עטר**. לראובן ('האיש עם התלתלים') שכיכב שנים רבות במכבי חיפה ונבחרת ישראל, ועד לפני שנים אחדות היה מאמן מצליח בליגת על (מכבי נתניה), לא נדרשו יותר משתי דקות כדי להבחין בכישרון הנדיר הטמון ברגליו של הילד האשדותי בן ה-14, והוא ניתב אותו 'על אוטומט' לקבוצת הילדים המצליחה של הפועל 'נוף הגליל' שם הוא החל בימים אלה להתאמן לקראת העונה הבאה, זאת לצד המשך פעילותו במחנה הקיץ של עטר. להורים, שהם אנשים

טורתרות

כדורגל בנשמה - המשך...

עם סיומו של חג השבועות

הסתיימה – תקופה די אינטנסיבית וצפופה של חגים ומועדים.

והחלה – עונת קיץ, עונת הרחצה.

החום של יולי אוגוסט מכוון אותנו לבחירת פעילויות עם מים

ולשם פנינו מועדות מבחינת ארועי התרבות הקרובים.

שמרו את התאריכים:

יום הילד – לילדי אשדות יעקב איחוד
30.7.2022 יום שבת החל מהשעה 16:00

בברכה שלנו (מתנפחים, הפעלות נוספות, פינת זולה, נשנושים, הפתעות והרבה כיף! – לכל הגילאים)
תכנית מפורטת - אוציא בהקדם.

קבלת שבת בברכה
19.8.2022 יום שישי החל מהשעה 18:00
(קבלת שבת, ארוחת ערב, רחצה אל תוך הערב, משחקים והפעלות)
תכנית מפורטת - אוציא בהקדם.

ישנם עוד מספר ארועים ש"מתבשלים" - אעדכן ברגע שדברים ייסגרו.

קיץ נעים לכולנו!

מאיה אלטר

"גיל ילד טוב מטבעו, שתמיד קשוב לזולת ומוכן לעזור" ממשיכה אימו ומספרת, "ואם רואה ילד או ילדה שמתקשים או מתלבטים, הוא תמיד שם בשביל לתת עצה טובה ולעזור. זה האופי שלו". אפילו "זקנת העדה" רינה פלג, שהיא שכנתם של הוריו, מפליאה בשבחיו של הנער העדין ובעל הנימוסים הטובים, שבכל רגע שתזדקק לו, הוא יהיה שם בשבילך. אחותו רון, שבקרוב תתגייס לצה"ל (תשרת בלשכת גיוס טבריה) מפרגנת ותומכת אף היא, וכך גם הסבים האשדותיים, עדה ושולי, שגאים בנכד המוכשר שמקפיד לבקדם ושומר איתם קשר קבוע.

השמים הם הגבול

אבנרון

ליגת הקיץ בכדורסל של עמה"י

השבת נפתחה הליגה. אשדות יעקב פגשה את נבחרת הדגניות וניצחה 67:52. הירבו לקלוע עילאי מידלר 22, ויואב שוחט 14 נקודות.

אז מי פוצץ את גשר הכביש לנהריים?

הגשר שפוצץ, ממשיך כחל ומתאר, היה גשר אבן עתיק מעל אפיק הירמוך בואכה צמת. הראשון שיצא למקום הפיצוץ היה קצין הביטחון ס. שדיווח שהפיצוץ נעשה בשתיים מתוך חמש קשתות הגשר שנמצאו בצד הירדני, על אדמת עבר הירדן. מכאן הסיק כחל שהגשר פוצץ בידי הירדנים, על רקע חשש לפלישה יהודית לעבר הירדן.

למחרת הגיעו למקום אנשי צבא בריטים, תוך שהם מבקשים לנטרל מטען במשקל 300 ק"ג שנמצא טמון על גשר הרכבת הסמוך, שלא נהרס בגלל טעות בחיבור הסוללות. (הגשר פוצץ כעבור שבועיים וחצי בידי צה"ל).

תחקיר שערך כחל בימים הבאים, גילה שערב ההתפוצצות ראו בנהריים מכונית קטנה ובה שני אנגלים. באותה עת נראה משורין של הלגיון יוצא משער השכונות לעבר גשר הרכבת שם נראו ערבים חופרים בקרבת הגשר תחת שמירה של הלגיון. את שני האנגלים, אומר כחל, ראו חוזרים לפנות בוקר מלוכלכים ועייפים אל עבר הגשר המוביל למחנה הלגיון הערבי. לאחר הפיצוץ נעלמה המכונית באופן מסתורי.

בחינה מדוקדקת של עדותו של כחל (שבהמשך נשבה על ידי הירדנים כמו יתר עובדי התחנה) מותירה סימני שאלה רבים בשאלה מי פוצץ את הגשר, ושאלה זו נותרה פתוחה, מה גם שלא נמצאה עד כה (74 שנים אחרי) עדות נוספת שתאמת, תחזק או תפריך את גירסתו של כחל, שנשענת כאמור על עדויות נסיבתיות בלבד.

בעקבות פיצוץ גשר נהריים נקטע המעבר מעמק הירדן לעמק בית שאן ולכן בתום מלחמת השחרור, נסלל כביש עוקף ממנחמיה לגשר העובר דרך רמת סירין. מאוחר יותר נסלל קטע הכביש שבין אשדות לגשר, שהוא חלק מכביש 90.

הגשר המקורי כפי שצולם ב-1929

בלילה של ה-23 לאפריל 1948 היה המהנדס **זאב כחל** במשמרת לילה בתחנת הכח של נהריים. בספרו "סכרים בפרץ" שראה אור ב-1957 מתאר כחל בצורה מפורטת ומדייקת עד כמה שאפשר, את אשר ארע באותו לילה. סמוך לשעה אחת בלילה, מתאר כחל, דיווח אחד השומרים על תכונה חשודה, ועל חייל לגיון מצויד בנשק אוטומטי, שנשלח לשער השכונות. אחרי זמן דיווחו שומרי התחנה שמשורין של הלגיון הערבי יצא משער השכונות לעבר גשר הרכבת. קרוב לשעה 0200 צלצלו משער השכונות להודיע שהתכונה מצד הלגיון נמשכת ושמספר ערבים נראו שוכבים על הקרקע בקרבת גשר נהריים וחופרים באדמה. ממקור אחר נודע שהערבים מורידים ארגזים ועוסקים בפעולה חשודה על יד הגשר. לכחל היתה תחושה חזקה שמהו עומד להתרחש בקרוב, והוא דיווח על כך בזמן אמת למפקדי אשדות יעקב ואפיקים שביקשו ממנו להמשיך ולעקוב. כעבור כשעתיים, בסביבות 0420 זיעזעה התפוצצות אדירה את אזור תחנת הכח של נהריים. הפיצוץ היה כה עז, שהדיו נשמעו בעיר טבריה. על לוח השיש של קו טבריה נדלקה נורה אדומה. הכל שאלו מה קרה, אך כל שידע כחל לומר, היה שקו החשמל לטבריה פסק, והנסיונות לחברו לא צלחו. לאחר שחודש הקשר עם החוץ, יירט כחל שיחה בערבית, בה נאמר לדבריו שהגשר הועף. שיחת היום למחרת נסבה על הפיצוץ והשלכותיו. הסתבר שברוב בתי שכונת הפקידים נפלו נברשות מעוצמת הפיצוץ.

מי פוצץ את גשר נהריים - סוף

לא פעם בקיץ

לא פעם, בקיץ, עם רדת היום,
לאור השקיעה הדועך,
הלכתי אליך ועת ארוכה
הקשבתי לקול זמרתך:
'קטן הוא ודל הוא חדרי,
ואני בו שרוי ערירי...'

וחי בי הזכר הזה הנוהר,
השקט הזה והרוך
ומתק העצב אשר זמרתך,
ידעה על הנפש לנסוך.
'קטן הוא ודל הוא חדרי,
ואני בו שרוי ערירי..'

ויש כי נדמה לי, עם רדת היום,
בשלוט בי תוגת- דמדומים,
עדיין כקדם קולטת אזני
הלחן ההוא התמים:
'קטן הוא ודל הוא חדרי,
ואני בו שרוי ערירי...'

רחל

גשר נהריים שהוקם בשלהי התקופה העות'מנית והורחב על ידי הבריטים, חזר לשימוש ב-1960 ע"י חיל הנדסה של צה"ל (אורי קרפ) שהציב שם בלילה אחד גשר ביילי, שבהמשך הורחב (2000). מאז הסתיים 'המשטר המיוחד' בנהריים בשנת 2019, עומד הגשר, שעלות הקמתו היתה כ-5 מ"מ, בשימונו.

הקטע שפוצץ באפריל 48 ומעליו גשר הביילי.

א.ר.

רופא וג'נטלמן

ד"ר גספר גוטיירז הלך לעולמו

לא הרבה ידעו שאתה חולה. החבאת את המחלה שלך כדי שאנשים לא יהססו להמשיך לפנות אליך, כדי שתוכל להמשיך בשליחות שלך על האדמה הזאת, לעזור ולרפא.

כי תמיד היית קודם כל לרשות האחרים. כי להיות רופא לא היה בשבילך רק מקצוע. זאת הייתה שליחות.

סיפרת לי שבתור ילד חלמת להיות הרופא של כפר הולדתך, סן בלס שבמקסיקו. אבל החיים ואמא גלגלו אותך לפה. ופה, בדגניה ובטבריה, מצאת הכפר שלך. והנה הכפר בא לחלוק לך כבוד אחרון. הלוואי שהיית יכול לראות כמה אנשים נמצאים פה וכמה מילים טובות נכתבו ונכתבות עליך. נעת בכל כך הרבה אנשים.

אבא, אתה תמיד דחפת אותנו ללמוד ולהצטיין, בעצמך כל הזמן למדת, כל הזמן. צבירת הידע היתה בשבילך כלי כדי לטפל יותר טוב באנשים. אמא שאלה אותי לפני כמה ימים, כשסעדנו אותך בבי"ח, לאן הולך כל הידע הזה? כל מה שאדם צובר? עניתי לה שהידע הזה לא הלך לאיבוד. הוא מפוזר בין המוני האנשים שאבא עזר להם והיטיב איתם. והם נושאים אותו עכשיו.

אבא, היית אבא וסבא נהדר. הנכדים שלך אומרים שאתה הבן אדם הכי טוב שהם הכירו. מה עוד צריך לבקש מסבא?

בשבילנו היית מופת לאדם ולאבא, מופת למחויבות למשפחה ולקהילה, תמיד היית שם בשבילנו ובשביל כולם

אני מבטיח שנמשיך את הדרך שלך הלאה.

נמצאים פה גם חלק מהאחים של אבא שהגיעו ממקסיקו לחלוק לו כבוד אחרון.

גספר, יליד מקסיקו, ריאומטולוג בהכשרתו ורופא משפחה אהוב ומוערך, נפטר לפני ימים אחדים, אחרי מאבק ממושך במחלת הסרטן ונטמן בקיבוצו דגניה ב'. בין השאר שימש גספר רופא משפחה במרפאת עמק הירדן. הנה הספד שקראו בני משפחתו מעל קברו.

אבא,

מוזר להספיד אותך. הכל מרגיש כמו חלום רע.

אבל זה קורה, נפרדת מאיתנו, אתה נח עכשיו, פטור מהדאגות של העולם הזה.

מאז שגילינו שאתה חולה, עברו יותר מ-3 שנים, התמודדנו איתך יחד במחלה האיומה הזאת ובזכות הטיפול המסור של אמא, הארכת חיים יותר ממה שכל הרופאים ציפו.

רופא וג'נטלמן – סוף.

נר הזכרון

גם נר הזכרון
איכל עצמו לדעת.
לאט נטפו חייו
כחלב הדולף.
אורו פחוס הצל
נסוג מעל הכותל
בחשיכה הותיר
רק אלם וכאב.
ספלי קפה קטנים
שותקים עצמם בזעם
ובשתיקה נוצרים
מגע שפתיך.

בסוף כל פסוק
יש נקודה.
אבן למראשותיך.
ואולי ימתקו לך
רגבי עפרך.

מירה מאיר

אבא הגיע לישראל, רחוק מהכפר בו נולד
והקים כאן בית. אבל עדיין חלק גדול מהלב
שלו נשאר שם, עם המשפחה.

את החלק הזה של הלב הוא הוריש גם לנו.
אבא הצליח למרות המרחק לשמור אותנו
משפחה מאוחדת, ואכן כך אנחנו היום,
מאוחדים בלב ובנפש.

אבא, נוח על משכבך בשלום, אתה משאיר
חלל גדול בלב של כולם.

אתה לא צריך יותר לדאוג לכולם, אנחנו
נהיה בסדר.

אנחנו נדאג ונשמור על אמא כמו שתמיד
דאגת ושמרת עליה.

המשפחה

בתנועה הקיבוצית: תמונת מצב עכשווית לגבי פעילות קרן הסיוע ההומניטרי למשבר באוקראינה של התנועה הקיבוצית

והקיבוצים החברים בארגונים אלה: "גרנות", "מילואות", "החברה לפיתוח הגליל", משקי עמק בית שאן ומשקי הנגב. עד כה תרמו לקרן מעל למאה ועשרים קיבוצים ומפעלים קיבוציים וכן מאות אנשים מכל רחבי הארץ, ברובם חברי קיבוצים.

הדס דניאלי ילין, המשנה למזכ"ל התנועה הקיבוצית: "הפעילות הנעשית על ידי תנועות הנוער העולמיות והגופים השונים של התנועה הקיבוצית היא משמעותית ומרגשת מאד. על מנת לקיימן נדרש גיוס כספים משמעותי ואנחנו מודים לארגונים הכלכליים האזוריים, לקיבוצים השונים ברחבי הארץ, למפעלים ולאנשים פרטיים שנרתמו לכך במהירות ומאפשרים לנו להמשיך ולעזור. התמונות הקשות המגיעות מאוקראינה בימים האחרונים מטלטלות ואנו לא עמדנו מנגד, עשינו ונמשיך לעשות על מנת להקל על סבלו של העם האוקראיני."

עפרי רביב, ראש אגף צעירים ומעורבות בחברה: "שיתוף הפעולה בין התנועה הקיבוצית, קרן חבצלת, הקיבוצים והארגונים הכלכליים השונים יצר תשתית לסיוע משמעותי במשבר באוקראינה."

יש לציין שכל הכספים הנתרמים הולכים ישירות לסיוע במשבר ללא תקורות או דמי ניהול כלשהם. את הוצאת הכספים מנהלת, בצורה מחושבת ותוך בקרה, ועדה המורכבת מגזבר התנועה הקיבוצית, גלעד בכרך, מנכ"ל חבצלת, עוזי שמש וראש אגף צעירים ועפרי רביב.

פרטי חשבון הבנק לתרומות: בנק הפועלים (12)
- סניף שאול המלך 532 - מספר חשבון:
504704

לפקודת: חבצלת מוסדות תרבות וחינוך (חל"צ) * חבצלת הינה מוסד ציבורי מאושר לפי סעיף 46 א' לפקודת מס הכנסה לצורך תרומות.

לפרטים נוספים: עפרי רביב ofri@tkz.co.il

התנועה הקיבוצית, יחד עם הגופים הקשורים אליה, נרתמה לסיוע אזרחי במשבר ההומניטרי החמור המתרחש על אדמת אירופה, בעקבות הפלישה הרוסית לאוקראינה. לאור הצרכים האדירים הקימה התנועה קרן הומניטרית ייעודית שגייסה נכון לתחילת החודש מעל 1.3 מיליון ש"ח לטובת סיוע לאוקראינה

חלוקת ציוד ומצרכים נדרשים ליד קיבב על ידי חניכי השומר הצעיר העולמי, באזור קרבות מנותק יחסית

בימים אלו מתקיימת חשיבה לגבי הפעולות הנחוצות בשטח כרגע לאור השתנות המצב כגון שינוי באזורי הלחימה הקשה וירידה מסוימת במספרי הפליטים היוצאים מאוקראינה. פעולות הקרן העיקריות לאורך ארבעת החודשים האחרונים היו:

- הכנסת ציוד הומניטרי לתוך אוקראינה, פינוי מאזורי לחימה ואספקת ציוד הומניטרי לקרבת אזורי הלחימה בהם ישנו מחסור במזון, תרופות וציוד נוסף.
- מימון מספר משלחות לפעילות רציפה בגבולות אוקראינה לסיוע לפליטי המלחמה.
- סיוע לקליטה של משפחות וילדים המגיעים לארץ הן מאוקראינה והן מרוסיה.

סה"כ הושקעו כ-400 אש"ח מתוך הסכום שגויס בפעולות הנ"ל כאשר מתקיימות ישיבות תקופתיות של הנהלת הקרן ההומניטרית למעקב והערכה של הפעילות המתבצעת בשטח. התרומות המשמעותיות ביותר בגודלן נתרמו על ידי הארגונים הכלכליים האזוריים

בתנועה הקיבוצית: מסייעים לאוקראינה - המשך

ללא אבות המשפחה שנשארו באוקראינה ולאחר מסע ארוך וטלטלות לא פשוטות. הקרן סייעה בהצטיידות של קיבוץ יחיעם שקלט 18 משפחות.

פעילות בוגרי המחנות העולים:

הקרן סייעה למשלחת של תנועת "תיקון" של בוגרי המחנות העולים, המשלחת סייעה לפליטים בלובלין במיוחד בכל הקשור לפעילות עם ילדים של משפחות הפליטים שברובן הגיעו ללא האבות שכאמור לא יכלו לצאת מאוקראינה. תנועה הקי

מתוך דף מידע – "השבוע בתנועה הקיבוצית"

העביר: יונתן אלטר עם הערה אישית:

לדעתי, חברי הקיבוץ ולא פחות חשוב – תושביו, לא יודעים שאנחנו חלק מגוף גדול שעושה דברים חשובים וטובים ולכן צריך לפרסם.

להלן פירוט על הפעילות הממומנת מכספי הקרן:

פעילות תנועת השומר הצעיר העולמי באירופה:

תנועת השומר הצעיר בסיוע חבצלת והתנועה הקיבוצית מפעילה החל מפרוץ המלחמה מערך ענף ומורכב של פעילויות בגבולותיה של אוקראינה עם הונגריה ופולין. עם פלישת רוסיה לאוקראינה, בוצעו מבצעי חילוץ מהערים המופגזות, בייחוד מחרקוב, דרך לבוב. כדי לאפשר לפליטים עצירות בטוחות יחסית בדרך, נשכרו דירות מסתור במערב פולין ובנוסף נשכרו דירות בפולין לשכן את הפליטים ששהו שם עד שנפתחו מרכזי הפליטים והקליטה. על בסיס קיני התנועה הקיימים בחרקוב, קייב ולבוב ובעזרת חניכים נוספים החיים בערים קטנות יותר, נענים לקריאות לעזרה מתחומים מגוונים: פינויים מורכבים של אנשים עם מוגבלות, אספקת מזון ותרופות לבתי האנשים הנזקקים לכך, סיוע במעבר מדירות מופגזות למקומות בטוחים, מציאת אנשים שאבדו, העברת ציוד, מציאת תרופות מרשם ועוד. התנועה סיפקה גנרטורים, הסעות, מזון, אוכל לתינוקות, שמיכות ומעילים.

התנועה חברה לצוות "נתן" מבית חבצלת למרכז מעבר לפליטים שהוקם בגבול אוקראינה-פולין. המשימה היא לספק מעט זמן נשימה לאימהות והסבתות, לדאוג לזמן הפוגה נעים עבור הילדים ולסייע בניהול האדמיניסטרטיבי של המקום.

פעילות תכנית "נטעים" באירופה:

ליווי משפחות וילדים העוברים את הגבול וקיום פעילות חברתית/חינוכית/הפגתית בערי הגבול. במסגרת המשלחות יצאו גננות דוברות רוסית או אוקראינית ובעלות ידע מקצועי רחב לסייע להורים המותשים במרכזי הקליטה לפליטים מאוקראינה. המשלחת קיימה פעילות חינוכית וכן העניקה סיוע רגשי באמצעות עובדת סוציאלית דוברת השפה למבוגרים וילדים.

בית ראשון במולדת:

תכנית משותפת לתנועה הקיבוצית ולסוכנות היהודית בה בשגרה קולטים עולים חדשים בקיבוצים. בעת הזו, אנחנו נערכים לקליטת משפחות עולים הן מאוקראינה והן מרוסיה בקיבוצים בהיקף משמעותי, כרגע ידוע על כ-50 משפחות שעתידות להקלט, רבות מהן מגיעות

חדש על המדף

מדריך לציפורים של מזרח אפריקה / דרייסון ניקולאס

סיפור אהבה ססגוני שנון ומשעשע, שופע קסם ונוגע ללב
מר מאליק האלמן, המאופק והנכבד. לא הייתם מבחינים בו ברחובות ניירובי, אך מתחת לחזותו הלא מרשימה מפעמים לב חם ותשוקה סודית.

סיפור האהבה של המהפנט / ליאן מוריארטי

אלן היא מהפנטת. כמעט כל מי שהיא מכירה חושב שמהפנטים הם רמאים או סוג של בדרנים, אבל אלן דווקא לוקחת את עצמה לגמרי ברצינות. היא מתגוררת בבית חוף קסום שירשה מסבתה ומקבלת בו את לקוחותיה. החיים שלה טובים, למעט ההיסטוריה שלה עם גברים שמסתכמת – בשורה התחתונה – בלא כלום. אבל עכשיו היא פוגשת את פטריק.

"חנות ספרים" / פנלופי פיצג'רלד

האלמנה שהדהימה את העיירה האנגלית המנומנת מתוק מריר: פתיחת חנות ספרים היא מעשה שלא יכופר ביישוב שוויתר על עצמו.
יצירה מבריקה שזורה בהומור בריטי מריר. זהו בעצם סיפור על אישה אחת בעיירה אחת. פלורנס גרין, אלמנה ש"לבה היה רחום, אף על פי שאין בזה ערך למי שמנסה לשרוד". גרין שוקלת לפתוח חנות שכזאת.

שבת שלום
והרבה בריאות
ברוריה

נ. ב. אם נצליח להתארגן, בלי נדר, נעשה תערוכת ספרים גדולה בימים הקרובים.
ספרים כיד המלך. מכל הסוגים והמינים, ישנים וחדשים, אמנות וילדים,
ציונות ודתות, היסטוריה, קצת פסיכולוגיה ופילוסופיה ועוד ועוד ועוד...
ובחינם.

צאלים: הטראומה של סיירת מטכ"ל / עמרי אסנהיים

כל האמת על האסון שטילטל את סיירת מטכ"ל וכמעט חיסל את המטכ"ל.
אסון צאלים ב', תאונת האימונים המפורסמת בתולדות המדינה.
אחרי 20 שנה, עמרי אסנהיים חוזר לכל המעורבים בפרשה, וחושף לראשונה את כל האמת על צאלים ב'. מרתק ומדהים!

אני צמח בר: מסע לחקר חיי / אסתר אמיתי

אסתר אמיתי, חברת קבוץ גשר. בעקבות מות אמה בהפצצת המצרים על תל-אביב ב-48, והיא בת 6, ראתה את יעודה ויכולתה לעזור ולתמוך באנשים. לאחר לימודים מעמיקים ובעזרת שיטות אלטרנטיביות, הביאה לתודעת הציבור והמוסדות את ההבנה ששילוב בין שיטות קונבנציונליות ואלטרנטיביות הן דרך לאיכות חיים. בספר משולבים: קורות חייה, סיפורי מטופלים הכרות עם דרכי טיפול מכל קצוות עולם ועצות מעשיות לטיפול עצמי.

הבית האדום / אסף ענברי

זהו סיפורם של שלושת אדמו"רי השמאל הישראלי – יצחק טבנקין, מאיר יערי ומשה סנה – באותן שנים גורליות של טרום מדינה ומדינה. ביד אמן ובפרווה דקה כבסיפור המקראי, משרטט אסף ענברי את פועלם ואת נפשם השסועה, המתייסרת בין חלומותיהם המשיחיים על גאולת האדם לבין ההתפכחות הכואבת והמרה מהקומוניזם הסובייטי; בין מסירות לרעיונות נאצלים לבין קנאות חשוכה ולעתים אף רודנות בחיי היום-יום. זוהי יצירה ספרותית מעוררת סערה רגשית, היסטורית ואף עכשווית, המציבה בפני קוראיה שאלות מורכבות על נאמנות ובגידה, ציונות ויהדות, אמונה וכפירה.
כל מילה בסלע. (ב.ש.)

אל תספר לאחייך / מאיר שלו

סיפור מפתיע, פעמים מעציב ובפעמים משעשע, על אהבה וגעגועים, יופי ובדידות, תשוקה ומריבה, שני לבבות ובשר אחד. שני אחים נפגשים ללילה אחד, עם סיפור על לילה אחד, עם אשה אחת, מלפני 20 שנה.
מאיר שלו קצת אחר, אך במיטבו. (ב.ש.)

מי ומה באשדות

אחרי שורת דיונים במועצת הקהילה, הוצבו בימים אלה שלטים בנוסח זה, המבקשים לא להכנס לאזור החינוך ברכבים חשמליים. מאחר שהשלט הינו בגדר 'המלצה בלבד', ואין מאחוריו כל סנקציה, לא בטוח עד כמה הוא יועיל, אם בכלל, ותפקידנו כציבור להוקיע כל משתמש כזה, כדי שהתופעה תיפסק.

רוח'לה אמיתי קוראת נאמנה של "ישראל היום", הופתעה לגלות באחד הימים שהדף שבו מצויים התשבצים, נתלש מן העיתון. היא דיווחה על כך למחלקת הדואר, עדה לשם, שהבטיחה לבדוק את הנושא. לא חלף אלא שבוע, ורוח'לה שוב נתקלה בתופעה המגונה, והפעם זה כבר הוציא אותה מכליה. כעת נשקלת בחוגי הדואר, האפשרות להתקין מצלמה, בתקווה שעצם נוכחותה תרתיע את מסיר התשבצים חסר המצפון.

אט אט מתקדם שימור הקיר של בית קרפ, והוא מצוי עתה ביישורת האחרונה שלאחריה יפורקו הפיגומים ותיחשף היצירה בת 63 השנים של אריק קורן ז"ל, שאותם אומנים שעסקו בשימורה (אילן, שי ואחרים) לא חדלים להתפעל מיופיה, ייחודה וכושר השתמרותה. לדעתם, היא מן היפות בעולם בתחום הסגרפיטו.

כפי שנכתב בשלט, התקיימה מסיבת בר/בת המצווה ביום ראשון 3.7 על בימת מקלט הדשא הצפוני. שני דברים ראויים לאיזכור. האחד, לראשונה בהיסטוריה האשדותית הוזז ארוע המצוות, מיום שישי לראשון. הנימוק לכך היה שאימו של אחד מילדי המצווה, הצהירה שמפאת היותה מסורתית (או מתחזקת) היא מבקשת לדחות את הארוע ליום חול, ומאחר ולבנה נועד תפקיד מרכזי במסכת, הועברה ההחלטה לציבור ההורים, שכיבד את הבקשה ודחה את הארוע ביומיים.

הדבר השני, הוא שבתום הארוע נותרו על הדשא שיירים רבים של לכלוך ושאר מרעין בישין שלא נאספו, וכן אבזרי במה, שעד רגע זה ממתינים לאיסוף. אשר לתוכן 'ההצגה' – קשה לי להביע דעה כי ההגברה לא היתה במיטבה וקשה היה לקשיש כמותי להבין יותר משתי מילים רצופות, ולכן נטשתי אחרי מספר דקות.

מי ומה - המשך...

בהגיענו לפתח חדר האוכל של נהרא קידמה אותנו צוצלת שהתנחלה מעל מתקן ה"ווי-פאיי" שם היא מגדלת זוג אפרוחים שבקרוב מאד יפרחו מן הקן ויצאו לחופשי.

ליד בתי "סלע" צמח לפני שנים רבות עץ תות עבות, אשר מצל על סביבתו. השכנים, חלקם ממוצא סיני כנראה, החליטו לנצל את מיקומו האסטרטגי של העץ למטרה נוספת, ונטעו סביבו כורסאות, ארגזים עמוסי ציוד, מיטות, אבזרי חשמל ועוד. אולי חשבו שממילא התאורה שם מינימלית, כך שזה לא ממש יפריע...

קיר בית קרפ רגע לפני גמר השיפוץ

ביום רביעי אחה"צ התקיים בחדר האוכל המחודש של נהרא, ארוע ההשקה של חדרי האירוח המשודרגים להפליא. הציבור אכל כאוות נפשו והתמוגג מפאר היצירה. המנהלת הנמרצת, אדוה אלגריסי, ציינה שהביקוש לחדרים תפס תאוצה וכי ענף הארוח שלנו נמצא היום בנקודת שיא של כל הזמנים. בתום הטקס, נגזר הסרט על ידי יו"ר ענף התיירות ישראל, כשלצידו שאר המנהלים. צילום: עליזה ברקאי

מי ומה - המשך...

לפני כמה שבועות יצא צוות עלון אשדות ל"טיול אחרי צבא" במסגרתו חצה את גדר המערכת בנקודה 121 (בדרך לחמת גדר) והמשיך לעבר גשר אל חמה (גשר אל חאווי שמו בערבית) אשר פוצץ בליל הגשרים ומאז לא שוקם. ארכו של הגשר, עליו נסעה הרכבת החיג'אזית 130 מטר, והוא הארוך מבין 11 הגשרים שפוצצו באותו לילה.

זהו עץ כסיית האבוב שפורח בימים אלה אצלנו בחצר בפריחה משגעת. כסיית האבוב הוא עץ טרופי ממשפחת הקסאלפנייים הגדל באזורים טרופיים באפריקה ובהודו. העץ ניכר בעלעלים דמויי ביצה הערוכים בזוגות ובאשכולות פרחים הבולטים בפריחתם הצהובה, ומפורסם בשל פירותיו המוארכים

המתקן שבתמונה איננו מגדל פיזה, אפילו לא דומה. אם תסתכלו היטב מבעד למגדל, תבחינו בביתם הקורס עור וגידים של קטיה ואופיר קיים. אז איך קשור המגדל לסיפור? ובכן כך:

לפני שנים רבות שכנה בסמוך בריכת אגירה שכינויה היה 'בריכת הבוץ' על שום צבעם החום של המים. בריכה זו שימשה בקיץ גם כבריכת שחיה, וסמוך לה ניצב מתקן מוגבה, ממנו ניתן היה לקפוץ למים הדלוחים. (במציל לא היה צורך כי ממילא לא ניתן היה לזהות מי טבע...). "המגדל" אינו אלא משאבה שבתחתיתה בור עמוק, אליו מוביל סולם, שבאמצעותה רוקנו את מי הבריכה כדי להשקות את השדות.

מי ומה - המשך...

הסבר לאיור של מתי עמלי מהעלון שעבר: באמצע שנות השלושים של המאה שעברה, כאשר עלתה אשדות לנקודת הקבע בדלהמיה, התנגד יו"ר הועד הלאומי, פנחס רוטנברג מסיבות פוליטיות, להקצות לאשדות מכסת מים לחקלאות. בתגובה החליט 'האיש החזק' של אותם ימים, אברהם שחר לקדוח באר מים בשטח הנקודה (סמוך לבניין בו שוכן היום משרד הרווחה). החבר'ה סובבו את המקדח יום ולילה עד שיצאו ממנו מים. השמחה לא ארכה זמן רב, משום שהתברר שמי הקידוח מלוחים ולא ראויים לשימוש חקלאי. אחרי מספר חודשים הוסדר העניין מול המוסדות המיישבים והוקמה אמת המים על הירמוך (דוידקה נמרי) שאיפשרה עיבוד חקלאי אינטנסיבי.

עלון 1581

עריכה – אבנר רון
שער – ברכה פונדק
עימוד – אירית גל
צילום עלון – אתי רון

דמויי צינור (קסילופון) המגיעים עד לאורך של כחצי מטר.

וזו שרה'לה שרון שעושה לנו ארועי זמר בלתי נשכחים, כמו מועדון הזמר האחרון שהתקיים בבית גבריאל וארח את איש משרד החוץ והזמר עודד בן חור. ערב מרגש במיוחד של האשה בקימונו, שלא מפסיקה להפתיע.

רוית גל-נחמד אחות וותיקה ומנוסה, סיימה את לימודיה לתואר שני בניהול מערכות בריאות MHM. בהצלחה לרוית בהמשך הדרך.

